

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2018. június 20.*

„Verseny – Közigazgatási eljárás – Helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat – Arányosság – Az önkényes jelleg hiánya – Indokolási kötelezettség – Kellően komoly valószínűsítő körülmények – Jobbiztonság – Jogos bizalom – A magánélet tiszteletben tartásához való jog – Védelemhez való jog”

A T-325/16. sz. ügyben,

a **České dráhy a.s.** (székhelye: Prága [Cseh Köztársaság], képviselik: K. Muzikář, J. Kindl és V. Kuča ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: P. Rossi, A. Biolan, G. Meessen, P. Němečková és M. Šimerdová, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a České dráhynek, valamint a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságnak címzett, az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikke (4) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40156 – Falcon ügy) helyszíni vizsgálatot elrendelő, 2016. április 18-án hozott C(2016) 2417 final bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, R. Barents és J. Passer (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Grzegorzcyk tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. október 26-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a České dráhy, a.s., egy részvénytársaság. Ez a társaság a cseh nemzeti vasúti szállítási szolgáltató és a cseh állam tulajdonában áll. A Cseh Köztársaságban különösen a vasúti személyszállítási szolgáltatások nyújtásának és a vasúti infrastruktúra üzemeltetésének piacán erőfölényben áll.

* Az eljárás nyelve: cseh.

A cseh versenyhatóság előtti eljárás

- 2 2011-ben és 2012-ben két másik fuvarozó, a RegioJet a.s. és a LEO Express a.s., kezdett el vasúti személyszállítási szolgáltatásokat nyújtani Prága (Cseh Köztársaság) és Ostrava, a Cseh Köztársaság északkeleti részén található város között.
- 3 2011-től a felperes magatartása, amely az erőfölénnyel való visszaélés gyanúját keltette amiatt, hogy vasúti személyszállítási szolgáltatásokat veszteséges vagy felfaló árazással nyújtott a Prága–Ostrava vasútvonalon, a cseh versenyhatóság, az Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (versenyvédelmi hivatal, Cseh Köztársaság) által folytatott vizsgálat tárgyát képezte.
- 4 2012. január 24-én, az előzetes vizsgálatot követően a cseh versenyhatóság közigazgatási eljárást indított a felperessel szemben a zákon č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (a verseny védelméről szóló 143/2001. sz. törvény) 11. cikkének (1) bekezdése alapján.
- 5 2012. január 25-én a cseh versenyhatóság a felperes helyiségeiben helyszíni vizsgálatot folytatott.
- 6 A cseh versenyhatóság által folytatott vizsgálat még folyamatban volt a jelen kereset alapjául szolgáló határozat meghozatalának időpontjában.

A cseh bíróságok előtti eljárás

- 7 A felperes két versenytársa, a RegioJet és a LEO Express, egy meg nem határozott időpontban keresetet nyújtott be a felperessel szemben a cseh bíróságokhoz azon kárai megtérítése iránt, amelyet a felperes állítólagosan versenyellenes magatartása okozott a Prága–Ostrava vasútvonalon.
- 8 A 2015. december 10-i ítéletében a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Cseh Köztársaság) elutasította a LEO Express keresetét. A LEO Express fellebbezést nyújtott be ez ellen az ítélet ellen a Vrchní soud v Pražehoz (prágai felsőbíróság, Cseh Köztársaság). A jelen kereset tárgyát képező határozat meghozatalának időpontjában ez az eljárás folyamatban volt.
- 9 Ebben az időpontban a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) még nem hozott határozatot a RegioJet keresetéről.

A Bizottság vizsgálata

- 10 2016. április 18-án az Európai Bizottság elfogadta a felperesnek, valamint a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságnak címzett, az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40156 – Falcon ügy) hozott C(2016) 2417 final határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat), elrendelve, hogy a címzettek vessék alá magukat helyszíni vizsgálatnak.
- 11 A megtámadott határozat (2)–(9) preambulumbekzdése a következőképpen hangzik:
 - „(2) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) információkhoz jutott, amelyekből az derül ki, hogy a »felperes« az EUMSZ 102. cikke értelmében vett erőfölényben áll a Cseh Köztársaságban többek között a vasúti személyszállítási szolgáltatások nyújtásának és a vasúti infrastruktúra üzemeltetésének piacán.
 - (3) A Bizottság birtokában olyan információk vannak, amelyek azt sugallják, hogy a »felperes« az önköltségi árnál alacsonyabb árakat (*predatory pricing*) alkalmazhat egyes vasúti útvonalakon, különösen (de nem kizárólag) a Prága–Ostrava vasútvonalon. Ez a magatartás a »felperes«

versenyellenes stratégiájának részét képezheti, mégpedig a vasúti személyszállítási szolgáltatások nyújtásának piacán fennálló pozíciójának védelme és a piaci verseny fejlődésének korlátozása érdekében.

- (4) A Bizottság olyan információkhoz jutott, amelyek azt sugallják, hogy az állítólagos jogsértések elkövetésére legalábbis 2011 – vagy akár régebb – óta került sor, amikor egy magánjogi versenytárs szolgáltatásokat kezdett el nyújtani a Prága–Ostrava vasútvonalon, és hogy e magatartás továbbra is folytatódik.
- (5) A fent említett magatartás, amennyiben beigazolódik, az EUMSZ 102. cikk egy vagy több ízben történő megsértésének minősül.
- (6) Az állítólagos jogsértéseket a legnagyobb titokban követték el. Az állítólagos jogsértésekkel kapcsolatban létező dokumentáció minimális, és olyan helyeken, illetve olyan formában tárolják, amely megkönnyíti a leplezését, a megőrzését és a tájékoztatáskérés vagy bejelentett ellenőrzés esetén a megsemmisítését.
- (7) Annak érdekében, hogy a Bizottság az esetleges jogsértésekre vonatkozó valamennyi releváns körülményt, valamint a megvalósításuk hátterét meg tudja állapítani, az 1/2003 rendelet 20. cikke szerinti helyszíni vizsgálatot kell folytatni a »felperes« helyiségeiben. E helyszíni vizsgálat hatékonyságának biztosítása érdekében szükséges, hogy azt a jogsértés elkövetésével gyanúsítható vállalkozás előzetes értesítése nélkül folytassák le.
- (8) Éppen ezért az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése alkalmazásában határozatot kell hozni, amely elrendeli, hogy a »felperes« vesse alá magát helyszíni vizsgálatnak, és e határozatot közvetlenül a helyszíni vizsgálat előtt kell közölni.
- (9) A Bizottság tisztában van azzal, hogy a tagállami illetékes versenyhatóság, az Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (a továbbiakban: cseh versenyhatóság) közigazgatási eljárást indított ugyanezen jogsértés vonatkozásában, és 2012-ben a »felperes« helyiségeiben helyszíni vizsgálatot folytatott. A Bizottság megvizsgálta a cseh versenyhatóság erre vonatkozó iratait.”

12 A megtámadott határozat 1. cikkének első bekezdése a következőképpen szól:

„A jelen határozat arra kötelezi a [felperest], valamint a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot, hogy magát alávesse a Cseh Köztársaságban a vasúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása terén az EUMSZ 102. cikket sértő cselekmények elkövetésében való esetleges részvételével kapcsolatos helyszíni vizsgálatnak. A jogsértés magában foglalja különösen az önköltségi árnál alacsonyabb árak alkalmazását, ami korlátozhatja a harmadik személyek piacra jutását vagy a vasúti személyszállítási szolgáltatások piacán való fejlődésüket, valamint magába foglal minden azonos hatást eredményező stratégiát.”

13 A megtámadott határozat 2. cikke értelmében „[a] helyszíni vizsgálat [...] 2016. április 26-án indul meg, vagy kevéssel ez után”.

14 A megtámadott határozat 3. cikke kifejti, hogy „[a] jelen határozat címzettje a [felperes], valamint a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaság [; a] határozat [felperesnek] történő közlésére az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdése szerint közvetlenül a helyszíni vizsgálat előtt kerül sor”.

15 A helyszíni vizsgálatot 2016. április 26. és 29. között folytatták le.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2016. június 24-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 17 A Törvényszék eljárási szabályzatának 89. cikke értelmében a Törvényszék bizonyos dokumentumok benyújtására hívta fel a Bizottságot. A Bizottság az előírt határidőn belül eleget tett e felhívásnak.
- 18 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 19 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 20 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes az alábbiakra alapított hat jogalapra hivatkozik:
- a megtámadott határozat, illetve a szóban forgó helyszíni vizsgálat önkényes és aránytalan jellege (első jogalap);
 - az indokolási kötelezettség megsértése (második jogalap);
 - a megtámadott határozat elfogadását és a helyszíni vizsgálat lefolytatását indokoló, kellően komoly valószínűsítő körülmények hiánya (harmadik jogalap);
 - a tagállamok közötti kereskedelem érintettségének hiánya és a felperes belső piacon vagy a belső piac jelentős részén fennálló erőfölényének hiánya (negyedik jogalap);
 - a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértése (ötödik jogalap);
 - az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 7. és 48. cikkében, illetve az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény (a továbbiakban: EJE; kihirdette: 1993. évi XXXI. törvény) 6. és 8. cikkében biztosított jogok megsértése (hatodik jogalap).
- 21 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy bár a jelen keresettel megtámadott jogi aktus valóban a szóban forgó helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat, és bár a felperes által hivatkozott valamennyi jogalap kizárólag e határozat megsemmisítésére irányul, az írásbeli szakaszban megfogalmazott egyes megjegyzései és érvei azonban a Bizottság által az említett határozat értelmében elvégzett helyszíni vizsgálat lefolytatására vonatkoznak. Erről tanúskodik az is, ahogyan a felperes az első és a harmadik megsemmisítési jogalapot megfogalmazta.
- 22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat alkalmazásának módja nincs kihatással a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat jogszerűségére (lásd: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és

hogy valamely vállalkozás nem hivatkozhat a helyszíni vizsgálat lefolytatása során elkövetett jogsértésekre annak a határozatnak a megsemmisítésére irányuló kérelme alátámasztására, amely alapján a Bizottság ezt a helyszíni vizsgálatot lefolytatja (lásd: 2007. szeptember 17-i Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ítélet, T-125/03 és T-253/03, EU:T:2007:287, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 23 Mindemellett a felperes pontosította a tárgyaláson, hogy nem a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kérelme alátámasztására hivatkozott a helyszíni vizsgálat lefolytatása során elkövetett jogsértésekre. A szóban forgó helyszíni vizsgálat lefolytatásával kapcsolatos megjegyzések és érvek kizárólag a megtámadott határozat mögöttes célját illető „értelmezési segítségként” szolgálnak.
- 24 A megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló jogalapok vizsgálata során tehát ebből a szempontból kell értékelni e megjegyzéseket és érveket.
- 25 Egyébiránt ezt a vizsgálatot a második és harmadik jogalap elemzésével kell kezdeni, mivel ez az elemzés kihathat a többi jogalap elemzésére.

Az indokolási kötelezettség megsértésére és a versenyszabályok megsértését feltételezni engedő, kellően komoly valószínűsítő körülmények hiányára alapított, második, illetve harmadik jogalapról

- 26 A felperes a harmadik jogalapjával először is azt kifogásolja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban semmiféle olyan bizonyítékot nem adott elő, amely alapján a versenyszabályok megsértése feltételezhető lenne.
- 27 Mindenesetre a felperes meg van győződve arról, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában a Bizottság nem rendelkezhetett olyan komoly bizonyítékokkal (még közvetett bizonyítékokkal sem), amelyek alapján a versenyszabályok megsértése feltételezhető lett volna. Éppen ellenkezőleg, a cseh versenyhatóság eljárása során felvett bizonyítékok, köztük M. Krabec 2013. december 16-i szakértői véleménye és az Univerzita Pardubice (pardubicei egyetem, Cseh Köztársaság) 2015. augusztus 25-i szakértői véleménye amellel foglal állást, hogy a felperes nem tanúsított versenyellenes magatartást. Egyébiránt ugyanezek a bizonyítékok az tanúsítják, hogy a felperes által alkalmazott árak átlagosan magasabbak maradtak, mint a versenytársak árai, és hogy a Prága–Ostrava útvonal díja mindig meghaladta a változó költségeket. A kellően komoly valószínűsítő körülmények hiányát támasztja alá a Prága–Ostrava vasútvonalon fennálló helyzet alakulása, amelyet élénk verseny jellemez. A felperes szerint igen valószínű tehát, hogy a megtámadott határozat kizárólag az egyik versenytárs fuvarozó által tett panaszon alapult, nem pedig a tények valóságtartalmának megfelelő vizsgálatán.
- 28 E tekintetben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék ellenőrizze a megtámadott határozat elfogadása időpontjában a Bizottság rendelkezésére álló valószínűsítő körülmények helytállóságát, és értékelje, hogy a Bizottság milyen mértékben vizsgálta meg a cseh versenyhatóság iratait.
- 29 A felperes a második jogalapjában azt állítja, hogy a megtámadott határozat indokolása elégtelen, valamint a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját túl tágan határozza meg, ily módon gyakorlatilag kiterjed a felperes által a Cseh Köztársaságban, a vasúti szállítási ágazatban tanúsított minden magatartásra.
- 30 A helyszíni vizsgálat tárgya ugyanis földrajzi, időbeli és tárgyi szempontból túl tágan lett behatárolva. Földrajzi szempontból a megtámadott határozat (3) preambulumbekzdése különösen a Prága–Ostrava vasútvonalon elkövetett esetleges jogsértésekre irányul, de nem kizárólag. Az időbeli behatárolást illetően a megfogalmazás valóban a vizsgált magatartás 2011. évre tehető kezdetére utal, de nem zárja ki, hogy a Bizottság az azt megelőző és az azt követő időszakokat is megvizsgálja. A tárgyi szempontot

illetően a megtámadott határozat 1. cikke azt mondja ki, hogy a feltételezett jogsértés „magában foglalja különösen” az önköltségi árnál alacsonyabb árak alkalmazását, és így kiterjed az EUMSZ 102. cikk bármely más megsértésére is. Ráadásul a Bizottság nem határozta meg az érintett piacot.

- 31 Ezenkívül a megtámadott határozat nem írja le konkrétan a Bizottság által vizsgálni szándékozott tényeket és vélelmeket, és nem ad elő olyan valószínűsítő körülményeket, amelyek alapján a jogsértés feltételezhető lenne (ez utóbbi kifogást illetően lásd a fenti 26. pontot).
- 32 Ily módon a megtámadott határozat lehetővé tette a Bizottság számára, hogy „információhalászatot” végezzen, és hogy ne csupán a versenytárs fuvarozók Prága–Ostrava vasútvonalon történő megjelenésével kapcsolatos dokumentumok irányában érdeklődjön, hanem más egyéb dokumentumok felől is. Ugyanis pontosan a szóban forgó helyszíni vizsgálat (Falcon ügy) alkalmával lefoglalt, de a Prága–Ostrava vasútvonallal kapcsolatban nem álló dokumentumok alapján rendelte el a Bizottság a második helyszíni vizsgálatot (Twins ügy), amely a T-621/16. ügyszám alatt nyilvántartásba vett, České dráhy kontra Bizottság ügy tárgyát képezi.
- 33 A Bizottság mindkét jogalap elutasítását kéri.
- 34 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a bármely természetes vagy jogi személy magántevékenységi körébe való önkényes vagy aránytalan közhatalmi beavatkozás elleni védelem követelménye az uniós jog általános elvét képezi (lásd: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Ennélfogva, ezen általános elv tiszteletben tartása érdekében valamely helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatnak azon meghatározott ténybeli és jogi helyzet valóságának és jelentőségének bizonyításához szükséges iratok begyűjtésére kell irányulnia, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság már rendelkezik olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményeknek minősülő információkkal, amelyek alapján feltételezhető a versenyszabályok megsértése (lásd: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Másként fogalmazva, az olyan, kellően komoly valószínűsítő körülmények rendelkezésre állása, amelyek alapján feltételezhető a versenyszabályok megsértése, annak *sine qua non* feltétele, hogy a Bizottság az [EUMSZ 101. cikkben] és az [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 20. cikkének (4) bekezdése értelmében elrendelhesse a helyszíni vizsgálatot.
- 37 Hasonlóképpen, továbbra is ezen általános elv tiszteletben tartása érdekében, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat tartalma nem haladhatja meg a valószínűsítő körülmények alapján feltételezhető jogsértés terjedelmét.
- 38 Igaz ugyan, hogy a Bizottság főszabály szerint nem köteles a feltételezett jogsértésekről birtokában lévő valamennyi információt közölni az ilyen határozat címzettjével, nem köteles pontosan meghatározni az érintett piacot, és nem köteles e jogsértések pontos jogi minősítésére, továbbá nem köteles megjelölni e jogsértések elkövetésének időszakát sem (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 170. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Ezzel szemben a lehető legpontosabban meg kell jelölnie a vizsgálni kívánt feltételezéseket, azaz hogy mit keresnek, és mely elemekre kell a helyszíni vizsgálatnak kiterjednie. E célból a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban a Bizottság köteles feltüntetni a feltételezett jogsértés lényegi jellemzőinek leírását is, jelezve a vélelmezetten érintett piacot és a feltételezett versenykorlátozások jellegét, azt, hogy a helyszíni vizsgálat célzott vállalkozás feltételezetten milyen módon érintett a jogsértésben,

valamint az uniós vizsgálókra ruházott hatásköröket (lásd: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 170. és 171. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 Egyébiránt egy túlságosan szűkszavú, homályos és általános, illetve bizonyos tekintetben kétértelmű indokolás nem felel meg az 1/2003 rendelet 18. cikke (3) bekezdésében meghatározott, egy olyan információkérés igazolására vonatkozó indokolási követelményeknek, amelyekre – mint a jelen ügyben is – több mint két évvel az első helyszíni vizsgálatokat és hónapokkal az eljárást megindító határozatot követően került sor, jóllehet a Bizottság már több információkéréssel fordult a jogsértésben való részvétellel gyanúsított vállalkozásokhoz, vagyis a vitatott határozatot olyan időpontban fogadták el, amikor a Bizottság már rendelkezett olyan információkkal, amelyek lehetővé tették volna számára a jogsértés elkövetésének a szóban forgó vállalkozásokat terhelő gyanújának pontosabb kifejtését (lásd ebben az értelemben: 2016. március 10-i HeidelbergCement kontra Bizottság ítélet, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 39. pont).
- 41 Mindazonáltal, mivel a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat indokolása írja körül a Bizottság tisztviselőinek jogköreit (lásd ebben az értelemben: 2015. június 18. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 60. pont), a fenti 34. pontban említett általános elvvel ellentétes a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban alkalmazott olyan megfogalmazás, amely e jogkört azon túlra kiterjeszti, mint ami a határozat meghozatalának időpontjában a Bizottság rendelkezésére álló, kellően komoly valószínűsítő körülményekből következne.
- 42 Ugyanis a Törvényszék ezt az általános elvet alkalmazva semmisítette meg a 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet (T-135/09, EU:T:2012:596) alapjául szolgáló ügyben szóban forgó határozat azon részét, amely a nagyfeszültségű tenger alatti és föld alatti kábeleken kívüli egyéb elektromos kábelekre, valamint az utóbbi kábelekhöz kapcsolódó berendezésekre vonatkozott, miután megállapította, hogy bár a Bizottság a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadásának időpontjában kellően komoly valószínűsítő körülményekkel rendelkezett ahhoz, hogy helyszíni vizsgálatot rendeljen el a nagyfeszültségű tenger alatti és a föld alatti elektromos kábelekre és az azokhoz kapcsolódó berendezésekre vonatkozóan, ezzel szemben nem rendelkezett kellően komoly valószínűsítő körülményekkel az elektromos kábelek összességére és az azokhoz kapcsolódó valamennyi berendezésre kiterjedő helyszíni vizsgálat elrendeléséhez (lásd ebben az értelemben: 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 91–94. pont).
- 43 A jelen ügyben éppen ezért azt kell meghatározni, hogy egyrészt a Bizottság rendelkezett-e olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhette, hogy a felperes megsértette a versenyszabályokat, másrészt pedig, hogy a helyszíni vizsgálatnak a megtámadott határozatban behatárolt terjedelme arra a jogsértésre korlátozódott-e, amelyet a Bizottság a valószínűsítő körülmények alapján feltételezett.
- 44 E tekintetben, a felperes mindenekelőtt azt kifogásolja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban semmiféle olyan konkrét bizonyítékra nem hivatkozott, amely alátámaszthatná a neki felrótt versenyellenes magatartás gyanúját.
- 45 Ugyanakkor, bár a helyszíni vizsgálat igazoltságának megállapításához a Bizottság köteles a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban részletesen nyilvánvalóvá tenni, hogy a Bizottság olyan jelentős információkkal és tárgyi jellegű valószínűsítő körülményekkel rendelkezik, amelyek alapján feltételezhető, hogy a helyszíni vizsgálatot érintett vállalkozás megsértette a versenyszabályokat (lásd: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 172. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), nem lehet arra kötelezni, hogy az előzetes vizsgálati szakaszban a feltételezett jogsértéseken túl megjelölje azokat a valószínűsítő körülményeket, amelyeket vizsgálni szándékozik, azaz azokat az elemeket, amelyek a Bizottságot arra

vezették, hogy számoljon az EUMSZ 102. cikk megsértésének lehetőségével. Ugyanis egy ilyen kötelezettség megkérdőjelezné az ítélkezési gyakorlat által kialakított, a vizsgálat hatékonyságának megőrzése és az érintett vállalkozás védelemhez való jogának megőrzése közötti egyensúlyt (2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 81. pont).

- 46 Egyrészt ugyanis az előzetes vizsgálati szakasz kezdete az az időpont, amikor a Bizottság az 1/2003 rendelet 18. és 20. cikke által ráruházott hatáskörében eljárva olyan intézkedéseket tesz, amelyekkel kifogásolja jogsértés elkövetését, és amelyek jelentős következményekkel járnak a gyanúsított vállalkozások helyzetére. Másrészt az érintett vállalkozás csak a közigazgatási kontradiktórius szakasz kezdetén, a kifogásközlés révén szerez tudomást mindazokról a lényeges bizonyítékokról, amelyekre a Bizottság az eljárás e szakaszában támaszkodik, és e vállalkozásnak csak ekkor áll jogában az aktába is betekinteni a védelemhez való joga hatékony gyakorlásának biztosítása érdekében. Következésképpen a fél csupán a kifogásközlés megküldését követően tud teljes mértékben élni védelemhez való jogával. Ha e jogokat a kifogásközlés megküldését megelőző szakaszra is kiterjesztenék, az veszélyeztetné a Bizottság vizsgálatának hatékonyságát, mivel az érintett vállalkozás már az előzetes vizsgálati szakaszban azonosíthatná, mely információk vannak a Bizottság birtokában, és ennél fogva mely információk tarthatók még előtte titokban (2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Ennél fogva nem róható fel a Bizottságnak, hogy a megtámadott határozatban csupán azt állapította meg, hogy olyan információk vannak a birtokában, amelyek azt sugallják, hogy „a »felperes« az önköltségi árnál alacsonyabb árakat (*predatory pricing*) [alkalmazhatott] egyes vasúti útvonalakon, különösen (de nem kizárólag) a Prága–Ostrava vasútvonalon”, és „hogy az állítólagos jogsértések elkövetésére legalábbis 2011 – vagy akár régebb – óta sor került, amikor egy magánjogi versenytárs szolgáltatásokat kezdett el nyújtani a Prága–Ostrava vasútvonalon, és hogy e magatartás továbbra is [folytatódott]”.
- 48 Mindemellett, amikor az uniós bíróságnak – mint a jelen ügyben is – el kell végeznie a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat felülvizsgálatát annak megállapítása érdekében, hogy e határozat nem önkényes jellegű-e, meg kell győződnie olyan, kellően komoly valószínűsítő körülmények meglétéről, amelyek alapján az érintett vállalkozást a versenyszabályok megsértésével gyanúsíthatják (lásd ebben az értelemben: 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy legalábbis abban az esetben, ha az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat címzettjeként szereplő vállalkozás olyan bizonyítási elemeket terjeszt elő, amelyek megkérdőjelezzik a Bizottságnak az ilyen határozat elfogadásához rendelkezésre álló valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegét, az uniós bíróságnak meg kell vizsgálnia ezeket a valószínűsítő körülményeket, és értékelnie kell azok kellően komoly jellegét (2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 72. pont).
- 50 Ugyanakkor a Bizottság rendelkezésére álló olyan, kellően komoly valószínűsítő körülmények fennállásának ellenőrzése, amelyek alapján egy helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadása előtt feltételezni lehet a versenyszabályok megsértését, nem az egyetlen olyan eszköz, amely lehetővé teszi a Törvényszék számára, hogy meggyőződjön az említett határozat önkényes jellegének hiányáról (2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 87. pont).
- 51 Ugyanis a határozat indokolásának felülvizsgálata is lehetővé teszi a bíróság számára, hogy gondoskodjék az önkényes és aránytalan beavatkozások elleni védelem elvének tiszteletben tartásáról, mivel az említett indokolás lehetővé teszi, hogy kitűnjön az érintett vállalkozásoknál tervezett beavatkozás indokoltsága (lásd: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amennyiben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által vizsgálni kívánt feltételezések, és azok az elemek, amelyekre a

helyszíni vizsgálatnak ki kell terjednie, kellő pontossággal meghatározottak, a Törvényszék megállapíthatja a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat önkényes jellegének hiányát, anélkül hogy érdemben meg kellene vizsgálnia a Bizottságnak a határozat elfogadásakor rendelkezésére álló valószínűsítő körülmények tartalmát (2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 91. pont).

- 52 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozatban az alábbiakat jegyezte meg:
- először is, hogy „a birtokában olyan információk vannak, amelyek azt sugallják, hogy a [felperes] az önköltségi árnál alacsonyabb árakat (*predatory pricing*) [alkalmazhatott] egyes vasúti útvonalakon, különösen (de nem kizárólag) a Prága–Ostrava vasútvonalon” (a megtámadott határozat (3) preambulumbekzdése);
 - másodsor, hogy „olyan információkhoz jutott, amelyek azt sugallják, hogy az állítólagos jogsértések elkövetésére legalábbis 2011 – vagy akár régebb – óta sor került, amikor egy magánjogi versenytárs szolgáltatásokat kezdett el nyújtani a Prága–Ostrava vasútvonalon, és hogy e magatartás továbbra is folytatódik” (a megtámadott határozat (4) preambulumbekzdése);
 - harmadszor, hogy a megtámadott határozat szerinti, az EUMSZ 102. cikket sértő jogsértés „magában foglalja különösen az önköltségi árnál alacsonyabb árak alkalmazását, ami korlátozhatja a harmadik személyek piacra jutását vagy a vasúti személyszállítási szolgáltatások piacán való fejlődésüket” (a megtámadott határozat 1. cikke).
- 53 Így a megtámadott határozat a szóban forgó helyszíni vizsgálat hatálya alá vonja nem csupán az EUMSZ 102. cikket sértő, a Prága–Ostrava vasútvonalon 2011 óta alkalmazott felfaló árazásban megnyilvánuló esetleges jogsértést, hanem az EUMSZ 102. cikk megsértésének bármely más módját, a Prága–Ostrava vasútvonalon kívül a Cseh Köztársaságon belüli más útvonalakat és a 2011-et megelőző időszakot is.
- 54 Márpedig önmagában a megtámadott határozat indokolása alapján nem valószínűsíthető, hogy a Bizottság az említett határozat elfogadásának időpontjában valóban rendelkezett olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhető volt az EUMSZ 102. cikknek a fenti 53. pontban leírtak szerinti megsértése.
- 55 E körülmények között meg kell vizsgálni elsősorban és más releváns tényezőket is figyelembe véve azt, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában a Bizottság rendelkezett-e olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhető volt az EUMSZ 102. cikket sértő, a Prága–Ostrava vasútvonalon 2011 óta alkalmazott felfaló árazásban megnyilvánuló jogsértés.
- 56 Másodsorban meg kell vizsgálni, hogy ugyanebben az időpontban a Bizottság rendelkezett-e szintén kellően komoly valószínűsítő körülményekkel az EUMSZ 102. cikket sértő egyéb jogsértésekre, más vasútvonalakra, illetve a 2011-et megelőző időszakra vonatkozóan.

A Prága–Ostrava vasútvonalon 2011 óta alkalmazott állítólagosan felfaló árazási gyakorlatról

- 57 A Bizottság a válaszbeadványában három sor olyan információt ismertetett, amelyek a megtámadott határozat elfogadására vezették: a panaszostól kapott információk, a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokból szerzett információk és a cseh versenyhatóság iratai, köztük a pardubicei egyetem szakértői véleménye.
- 58 A harmadik sor információt illetően a Bizottság többek között a pardubicei egyetem szakértői véleményének 128–130. és 155–157. pontjára hivatkozott. A szakértői vélemény e pontjai többek között azt állapították meg, hogy a szolgáltatott információk (lásd a szakértői vélemény 3. pontját)

nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy az érintett költségekre vonatkozó számadatok helytállóan tükrözik-e a helyzetet. A szakértői vélemény annak lehetőségére is felhívta a figyelmet, hogy a felperes adatait eltorzították.

- 59 A pardubicei egyetem szakértői véleményének a Bizottság által hivatkozott pontjait illetően a felperes többek között azt állítja, hogy a feltüntetett tartalékok csupán mellékesek. Olyan bevett formuláról van szó, amelyek alkalmazásával a szakértők szokás szerint azt biztosítják, hogy a szakértői véleményük ne legyen támadható, és hogy az esetleges felelősségük kizárható legyen.
- 60 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügy irataiból kitűnik, hogy a cseh versenyhatóság azt vizsgálja, hogy a felperes adott esetben felfaló árazást alkalmazott-e a Prága–Ostrava vasútvonalon, mégpedig 2011 óta, vagyis a vizsgálata ugyanarra a magatartásra irányul, mint amelyre a megtámadott határozat alapvetően vonatkozik.
- 61 Az említett iratokból az is kitűnik, hogy a vizsgálat során a cseh versenyhatóság több ezer oldal bizonyítékot szerzett be, főként a felperestől és a versenytárs fuvarozóktól (RegioJet és LEO Express).
- 62 A pardubicei egyetem szakértői véleményét illetően először is meg kell jegyezni, hogy e szakértői véleménynek a Bizottság által hivatkozott és „A költségeknek a vasúti személyszállítási szolgáltatás különböző megbízói közötti átcsoportosítása” cím alatt található 128–130. pontja az alábbiakat fejt ki:
- „[bizalmas]”,
 - „[bizalmas]”,
 - „[bizalmas]”.
- 63 Másodszor, a pardubicei egyetem szakértői véleményének a Bizottság által szintén hivatkozott, és „A [felperes] észrevételeiben található egyes ellentmondások ismertetése” cím alatt található 155–157. pontja az alábbiakat mondja ki:
- „[bizalmas]”,
 - „[bizalmas]”; e tekintetben a szakértői vélemény a következőket idézi: „[bizalmas]”.
- 64 Harmadszor a pardubicei egyetem szakértői véleményének „A [felperes] észrevételeiben található, a változó költségekre és az állandó költségekre vonatkozó egyes ellentmondások” cím alatt található 158–161. pontja kifejti, hogy „[bizalmas]” és hogy „[bizalmas]”.
- 65 Meg kell állapítani, hogy a felperes azon állításával ellentétben, amely szerint olyan bevett formulákról van szó, amelyek alkalmazásával a szakértők szokás szerint azt biztosítják, hogy a szakértői véleményük ne legyen támadható, és hogy az esetleges felelősségük kizárható legyen, a fenti észrevételek – jóllehet közvetett módon – azt igazolják, hogy a Bizottság jogosan feltételezhette azt, hogy a felperes megsértette az EUMSZ 102. cikket, és hogy éppen ezért jogosan elrendelhetette a szóban forgó helyszíni vizsgálatot.
- 66 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálatok igazolásához nem szükséges az, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk alkalmasak legyenek a megtámadott határozatban megállapított jogsértés fennállásának észszerű kétséget kizáró bizonyítására. E bizonyítási szint ugyanis a Bizottság azon határozataihoz szükséges, amelyekben jogsértés fennállását állapítja meg, és bírságokat szab ki. Ezzel szemben, az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadásához elegendő, ha a Bizottság olyan jelentős információkkal és tárgyi jellegű valószínűsítő körülményekkel rendelkezik, amelyek alapján feltételezhető a jogsértés fennállása

(lásd ebben az értelemben: 2014. március 14-i Cementos Portland Valderrivas kontra Bizottság ítélet, T-296/11, EU:T:2014:121, 43. pont; 2016. február 29-i EGL és társai kontra Bizottság ítélet, T-251/12, nem tették közzé, EU:T:2016:114, 149. pont).

- 67 Márpedig a fent említett tényezőkre tekintettel úgy tűnik, hogy a Bizottság rendelkezett ilyen valószínűsítő körülményekkel.
- 68 Egyébiránt, még ha feltételezzük is, hogy megalapozott a felperes azon érve, amely szerint a cseh versenyhatóság által beszerzett bizonyítékok azt mutatják, hogy a Prága–Ostrava útvonal díja mindig meghaladta a változó költségeket, elegendő emlékeztetni arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 102. cikkel az átlagos – a változó költségeket és az állandó költségeket magukban foglaló – teljes költségeknél alacsonyabb, ám az átlagos változó költségeknél magasabb árak is ellentétesek, ha olyan terv keretében kerültek meghatározásra, amelynek célja a versenytárs kiszorítása (lásd ebben az értelemben: 1991. július 3-i AKZO kontra Bizottság ítélet, C-62/86, EU:C:1991:286, 72. pont).
- 69 Végül, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a kellően komoly valószínűsítő körülmények hiányát támasztja alá a Prága–Ostrava vasútvonalon fennálló helyzet alakulása, amelyet élénk verseny jellemez, a Bizottság helyesen jegyzi meg, hogy az, hogy az erőfőlényben lévő vállalkozás stratégiája a várakozásoknál kevesebb sikerrel járt, nem jelenti azt, hogy a felfaló magatartás ne eredményezett volna versenytorzulást.
- 70 A fentiekre tekintettel az EUMSZ 102. cikket sértő, a Prága–Ostrava vasútvonalon a felperes által 2011 óta alkalmazott felfaló árazásban megnyilvánuló jogsértés feltételezésére alkalmas, kellően komoly valószínűsítő körülmények hiányára alapított kifogást el kell utasítani.
- 71 Ugyanakkor, amennyiben a cseh versenyhatóság által folytatott vizsgálat csupán a Prága–Ostrava vasútvonalon 2011 óta alkalmazott állítólagosan felfaló árazásra vonatkozik, ez a megállapítás nem ültethető át kizárólag ezen az alapon az EUMSZ 102. cikk megsértésének egyéb formáira, a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más útvonalakra vagy a 2011 előtti időszakra.
- 72 Következésképpen azokat a valószínűsítő körülményeket kell most megvizsgálni, amelyek e tekintetben a Bizottság rendelkezésére álltak, figyelembe véve a pervezető intézkedésekre adott válaszát.

Az EUMSZ 102. cikk megsértésének egyéb formáiról, a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más útvonalokról és a 2011 előtti időszakról

– Az EUMSZ 102. cikk megsértésének egyéb formáiról

- 73 Először is a Bizottság a fent említett pervezető intézkedésekre adott válaszában elismerte, hogy nem rendelkezett olyan valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján az EUMSZ 102. cikk megsértésének egyéb formáit feltételezhette volna.
- 74 Másodsor hangsúlyozta, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amikor az EUMSZ 102. cikket alkalmazza, vizsgálnia kell a vizsgált társaság kereskedelmi stratégiáját, amely feltárhatja a verseny kizárásának szándékát vagy egy erre vonatkozó tervet.
- 75 A Bizottság pervezető intézkedésekre adott válaszával kapcsolatos észrevételeiben a felperes vitatta ez utóbbi érvelést. Az, hogy a Bizottság köteles megvizsgálni a kereskedelmi stratégiáját, egyáltalán nem indokolhatja a szóban forgó helyszíni vizsgálat tárgyának kiterjesztését a versenyszabályok megsértésének olyan formáira, amelyekre vonatkozóan nem rendelkezett kellően komoly valószínűsítő körülményekkel.

- 76 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a valamely, erőfőlényben lévő vállalkozás által folytatott árpolitika megengedhetőségének értékelése végett főszabály szerint az erőfőlényben lévő vállalkozás részéről felmerült költségeken és e vállalkozás stratégiáján alapuló árfeltételekre kell támaszkodni (lásd: 2011. február 17-i TeliaSonera Sverige ítélet, C-52/09, EU:C:2011:83, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 77 Ugyanígy az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EUMSZ 102. cikkel az átlagos – a változó költségeket és az állandó költségeket magukban foglaló – teljes költségeknél alacsonyabb, ám az átlagos változó költségeknél magasabb árak is ellentétesek, ha olyan terv keretében kerültek meghatározásra, amelynek célja a versenytárs kiszorítása (1991. július 3-i AKZO kontra Bizottság ítélet, C-62/86, EU:C:1991:286, 72. pont).
- 78 Ennélfogva, amennyiben a Bizottság olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel rendelkezik, amelyek alapján feltételezhető az EUMSZ 102. cikket sértő felfaló árazásban megnyilvánuló jogsértés, a vizsgálata kiterjedhet az érintett vállalkozás stratégiájára. Egyébiránt a megtámadott határozat 1. cikke első bekezdésének végén a Bizottság ezt az indokolást követi, és megjegyzi, hogy az önköltségi árnál alacsonyabb árak alkalmazásán túl, ami korlátozhatja a harmadik személyek piacra jutását vagy a vasúti személyszállítási szolgáltatások piacán való fejlődésüket, a helyszíni vizsgálat kiterjed „minden azonos hatást eredményező stratégiára” is. Ezt a tényezőt egyébként a felperes egyáltalán nem vitatta.
- 79 Ezzel szemben a felperes helyesen állítja azt, hogy ez az indokolás nem tekinthető érvényes indoknak ahhoz, hogy a szóban forgó helyszíni vizsgálat tárgyát kiterjesszék a jogsértés más formáira is.
- 80 Figyelembe véve ugyanis különösen a fenti 34. pontban említett általános elvet, ugyanez az indokolás nem igazolhatja a megtámadott határozat 1. cikkének azon megfogalmazását, amely szerint a jogsértés „magában foglalja különösen” az önköltségi árnál alacsonyabb árak alkalmazását, és így a szóban forgó helyszíni vizsgálat kiterjedhet az EUMSZ 102. cikk bármely más megsértésére is, holott a Bizottság erre vonatkozóan semmiféle valószínűsítő körülménnyel nem rendelkezett.

– *A Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más útvonalokról*

- 81 E tekintetben egyrészt a Bizottság a Törvényszék pervezető intézkedéseire adott válaszában ismertetett két, 2014. október 17-i és 2016. március 1-jei keltezésű panaszt, amelyeket a LEO Express intézett hozzá.
- 82 A két panasz a Prága–Kassa vasútvonallal kapcsolatos valószínűsítő körülményeket tartalmaz; Kassa a Szlovák Köztársaság keleti részén található város. Ezt meghaladóan a 2016. március 1-jei panasz két belföldi vasútvonallal, az Ostrava–Kolín és az Olmütz–Kolín vasútvonallal kapcsolatban tartalmaz valószínűsítő körülményeket.
- 83 Másrészt a Bizottság nyomatékosította, hogy a nem a Prága–Ostrava vasútvonallal kapcsolatos dokumentumokból az erre a vasútvonalra vonatkozó versenyellenes magatartások megvalósulásának vizsgálata szempontjából hasznos információk vehetők ki, mivel foglalkoznak a más vasúti útvonalak költségeinek kérdésével, éppen ezért mértékadóak a különböző vasútvonalak közötti szokásos költségmegosztás tekintetében.
- 84 A felperes vitatta ezeket az elemeket a Bizottság pervezető intézkedésekre adott válaszával kapcsolatos észrevételeiben. Szerinte a Bizottság által bemutatott dokumentumok semmiféle olyan valószínűsítő körülményt nem tartalmaznak, amely alapján feltételezhető lenne, hogy a Prága–Kassa vasútvonalon versenyellenes magatartást tanúsított volna. Az Ostrava–Kolín és az Olmütz–Kolín vasútvonalat illetően azzal érvel, hogy ezek a vasútvonalak valójában a Prága–Ostrava vasútvonal szerves részét képezik.

- 85 Elsősorban meg kell jegyezni, hogy bár a két panasz tartalmaz információkat a Prága–Kassa vasútvonallal kapcsolatban, ezek az információk nem minősülnek olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményeknek, amelyek alapján feltételezhető lenne az ezen a vasútvonalon alkalmazott felfaló árazás. Csupán az derül ki, hogy a felperes visszaélt erőfölényével, amikor úgy határozott, hogy újból bevezeti az SC Pendolino vonatokat ezen a vasútvonalon, válaszképpen a LEO Express hasonló szándékára, holott e vonatok működtetésével ezen a vasútvonalon felhagyott a korlátozott kihasználtságuk miatt.
- 86 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság elismerte, hogy csupán olyan valószínűsítő körülményekkel rendelkezett, amelyek alapján a felfaló árazás alkalmazásában megnyilvánuló jogsértés elkövetése feltételezhető.
- 87 Még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó információk közvetetten a Prága–Kassa vasútvonalon is a felfaló árazás alkalmazását mutatják, a Falcon helyszíni vizsgálat tárgyának e vasútvonalra történő kiterjesztése mindenképpen összeegyeztethetetlen a megtámadott határozat 1. cikkével, amely ennek tárgyát a Cseh Köztársaság területére korlátozza.
- 88 Másodsorban, az Ostrava–Kolín és az Olmütz–Kolín vasútvonalakat illetően elegendő azt megállapítani, amint azt a felperes is tette, hogy ezek a Prága–Ostrava vasútvonal szerves részét képezik. Ugyanis Kolín és Olmütz városát a Prága–Ostrava vasútvonal érinti, hiszen ez utóbbi két város közt helyezkednek el. Ebből következik, hogy az Ostrava–Kolín és az Olmütz–Kolín vasútvonalakat a megtámadott határozat szövege lefedi, amely kifejezetten a Prága–Ostrava vasútvonalra vonatkozik.
- 89 Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság nem rendelkezett olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhető lett volna, hogy a felperes a Prága–Ostrava vasútvonalon kívül más útvonalakon is felfaló árazást alkalmazott.
- 90 Egyébiránt a Bizottság maga is megerősíti ezt a megállapítást, legalábbis hallgatólagosan, amikor hangsúlyozza a más vasútvonalakra vonatkozó információk jelentőségét a Prága–Ostrava vasútvonal vizsgálata szempontjából.
- 91 Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy ez utóbbi indokolás megalapozott, ez nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy a megtámadott határozatban kimondja, hogy olyan információkkal rendelkezett, amelyek azt sugallták, hogy a felperes felfaló árazást alkalmazott „egyes vasúti útvonalakon, különösen (de nem kizárólag) a Prága–Ostrava vasútvonalon”, jóllehet kellően komoly valószínűsítő körülményekkel csupán ez utóbbi vasútvonalra vonatkozóan rendelkezett.

– A 2011 előtti időszakról

- 92 E tekintetben az iratokból az tűnik ki, hogy a felperes elsődleges versenytársa, a RegioJet, a Prága–Ostrava vasútvonalon csak 2011 szeptemberében kezdte meg a működést, és a cseh versenyhatóság csak ettől az időponttól kezdve vizsgálja a felperes állítólagosan visszaélést megvalósító magatartását az említett vasútvonalon.
- 93 Mindazonáltal a Törvényszék pervezető intézkedéseire adott válaszában a Bizottság bemutatott egy 2010. október 4-i keltezésű dokumentumot.
- 94 A felperes szerint ez a dokumentum, mégpedig a RegioJet panasza, nem tartalmaz releváns tényezőket. Csupán a RegioJet spekulációiról van szó.

- 95 Meg kell azonban állapítani, hogy bár a Bizottság által bemutatott dokumentum nem más, mint a felperes versenytársa által tett panasz, ez a panasz koherens módon megfogalmazott, és a 2011 előtti időszakot illető ugyanolyan magatartásra vonatkozik, mint amellyel kapcsolatban a Bizottság a 2011-től számított időszakot illetően kellően komoly valószínűsítő körülményekkel rendelkezett.
- 96 Egyébiránt igaz ugyan, hogy a felperes elsődleges versenytársa, a RegioJet, csupán 2011-ben kezdte meg a működést a Prága–Ostrava vasútvonalon, a második versenytárs, a LEO Express pedig csak 2012-ben, ez önmagában nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a felperes ezt az időpontot megelőzően visszaélészerű magatartást tanúsított. Észszerűen feltételezhető ugyanis, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás, ahhoz hogy szembenézzen az új versenytársakkal, nem fogja megvárni a versenytárs piacra lépését, hanem a piacra lépést megelőzően úgy fog fellépni, hogy azt megakadályozza vagy megnehezítse.
- 97 E körülmények között a Bizottság a megtámadott határozatban a feltételezett jogsértés valószínűsíthető időszakaként megállapíthatta a „legalábbis 2011 óta” periódust.

– *Közbenső következtetés*

- 98 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában a Bizottság nem rendelkezett olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhető lett volna az EUMSZ 102. cikket sértő, az állítólagosan felfaló árazás alkalmazásától eltérő más formában megnyilvánuló vagy a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más vasútvonalakat illető jogsértés. Ezzel szemben a Bizottság jogosan állapíthatta meg a szóban forgó jogsértés valószínűsíthető időszakaként a „legalábbis” 2011-ben kezdődő periódust.

A második és a harmadik jogalapra vonatkozó következtetések

- 99 E körülmények között, a jelen kereset második és harmadik jogalapjának részben helyt kell adni, és a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni azon részében, amely az EUMSZ 102. cikket sértő, a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más vasútvonalakat illető, vagy az állítólagosan felfaló árazás alkalmazásától eltérő más formában megnyilvánuló, állítólagos jogsértésre vonatkozik.
- 100 E megállapítás fényében kell most elemezni a kereset többi jogalapját.

A megtámadott határozat önkényes és aránytalan jellegére alapított, első jogalapról

- 101 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat önkényes és aránytalan beavatkozásnak minősül.
- 102 E tekintetben a felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak a cseh versenyhatóság előtti eljárásból származó több ezer oldalnyi bizonyíték állt a rendelkezésére. Ráadásul a Bizottság maga hajtotta végre a hajnali rajtaütést a felperes székhelyén. Egyébiránt a felperes a legnagyobb mértékben támogatta a versenyhatóságot az általa lefolytatott közigazgatási eljárás egésze során. Következésképpen a Bizottság vizsgálata szempontjából kulcsfontosságú tényállás részletesen ismertetésre került az említett versenyhatóság irataiban, és a Bizottság nem bízhatott abban, hogy a szóban forgó helyszíni vizsgálat alkalmával további releváns bizonyítékokat szerezhet.
- 103 A felperes továbbá úgy véli, hogy ugyanezt az eredményt kevésbé invazív módon is el lehetett volna érni, például tájékoztatáskérés útján.
- 104 A felperes ezt meghaladóan hangsúlyozza, hogy a szóban forgó magatartás már a két versenytárs, a RegioJet és a LEO Express által kezdeményezett bírósági eljárás tárgyát képezte.

- 105 Végezetül, a megtámadott határozat sérti az arányosság elvét, mivel a helyszíni vizsgálat tárgyát túl tágan határozza meg.
- 106 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.
- 107 Először is e jogalap első, a megtámadott határozat önkényes jellegére alapított részét el kell utasítani.
- 108 Az ítélezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat csakis akkor minősül önkényes jellegűnek, ha olyan ténybeli körülmények hiányában hozták, amelyek a helyszíni vizsgálatot igazolhatják. Nem ez az eset áll fenn akkor, amikor azon meghatározott ténybeli és jogi helyzet valóságának és jelentőségének bizonyításához szükséges iratok begyűjtésére irányul, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság már rendelkezik olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményeknek minősülő információkkal, amelyek alapján feltételezhető, hogy az érintett vállalkozás megsértette a versenyszabályokat (lásd ebben az értelemben: 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 109 Márpedig a második és a harmadik jogalap vizsgálatából egyrészt az következik, hogy a Bizottság rendelkezett olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhető volt az EUMSZ 102. cikket sértő, a Prága–Ostrava vasútvonalon a felperes által 2011 óta alkalmazott felfaló árazásban megnyilvánuló jogsértés, másrészt pedig, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni azon részében, amely az EUMSZ 102. cikket sértő, más formában megnyilvánuló jogsértésre vonatkozik, tekintettel az ezzel kapcsolatos, kellően komoly valószínűsítő körülmények hiányára.
- 110 E körülmények között a megtámadott határozat nem önkényes jellegű.
- 111 Az első jogalap első részét el kell tehát utasítani.
- 112 Az első jogalpnak a megtámadott határozat aránytalan jellegére alapított második részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése).
- 113 Így ez az elv megköveteli, hogy az uniós intézmények aktusai ne haladják meg a kitűzött cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, azaz több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó jellegűt kell választani, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő célhoz képest (lásd: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 192. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 114 Ugyanakkor a Bizottságnak egyfelől az egyszerű meghatalmazás alapján elvégzett helyszíni vizsgálat, másfelől pedig a határozattal elrendelt helyszíni vizsgálat közötti választása nem függ olyan körülményektől, mint a rendkívül súlyos helyzet fennállása, különleges sürgősség vagy az abszolút titoktartás szükségessége, hanem az adott eset sajátosságainak megfelelő vizsgálat követelményeinek van alávetve. Következésképpen azon helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat, amely kizárólag arra irányul, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye a Szerződés esetleges megsértése fennállásának megítéléséhez szükséges bizonyítékok összegyűjtését, nem sérti az arányosság elvét (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 193. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 115 Alapvetően a Bizottság feladata annak megítélése, hogy egy információ szükséges-e a versenyszabályok megsértésének megállapításához, és abban az esetben is, ha már valószínűsítő körülmények, illetve jogsértésre utaló bizonyítékok rendelkezésre állnak, jogosult olyan kiegészítő információkat kérni,

amelyek segítenek a jogsértés mértékének és tartalmának meghatározásában (lásd: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 194. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 116 Nem lehet helyt adni tehát a felperes azon érvének, amely szerint az arányosság elvének tiszteletben tartása érdekében a Bizottságnak olyan, kevésbé invazív intézkedéseket kellett volna alkalmaznia, mint az 1/2003 rendelet 18. cikke szerinti tájékoztatáskérés, annál is inkább, mivel a jelen ügy körülményei közt a felperes magatartásának értékelése minden bizonnyal olyan információktól függ, amelyeket a Bizottsággal nem önként közöltek, és amelyek a helyszíni vizsgálaton kívül más módon nem kerülhettek volna a Bizottság birtokába (lásd ebben az értelemben: 2007. március 8-i France Télécom kontra Bizottság ítélet, T-340/04, EU:T:2007:81, 150. és 153. pont; 2007. július 12-i CB kontra Bizottság ítélet, T-266/03, nem tették közzé, EU:T:2007:223, 65. pont).
- 117 Egyébiránt, amennyiben a megtámadott határozat részben a cseh versenyhatóság irataiban található információkon alapul, amely versenyhatóság a felperes ugyanazon magatartása miatt indított vizsgálatot, és amely több tájékoztatáskérést is intézett hozzá, valószínű, hogy az említett versenyhatóság iratai már az ezen az úton beszerezhető valamennyi információt tartalmazták.
- 118 Többek között a fenti 115. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében a felperes azon érvének sem lehet helyt adni, amely szerint a Bizottságnak meg kellett volna elégednie a cseh versenyhatóság irataiban található információkkal.
- 119 Ami azt az érvet illeti, amely szerint a felperes ugyanazon magatartása nemzeti szinten már közigazgatási vizsgálat, illetve két bírósági eljárás tárgyát is képezi, elegendő emlékeztetni arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az 1/2003 rendelet rendelkezéseiből nem lehet arra következtetni, hogy amennyiben valamely nemzeti versenyhatóság bizonyos tények tekintetében vizsgálódni kezdett, az rögtön meggátolja a Bizottságot az ügyben való eljárásban vagy az előzetes formában való információszerzésben. Éppen ellenkezőleg, e két hatóság párhuzamosan tevékenykedhet, legalábbis az olyan előzetes szakaszban, mint a vizsgálat, és a Bizottság megtartja a határozat elfogadására irányuló eljárás kezdeményezésére irányuló lehetőséget akkor is, ha valamely nemzeti hatóság már eljár az ügyben. Sőt, a Bizottság is jogosult helyszíni vizsgálat folytatására, mivel a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat az ügy érdemi elbírálásának csak előkészítő aktusát képezi, amely nem jelenti az eljárásnak az 1/2003 rendelet 11. cikke (6) bekezdése szerinti hivatalos megindítását (lásd ebben az értelemben: 2007. március 8-i France Télécom kontra Bizottság ítélet, T-340/04, EU:T:2007:81, 129. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez az elv arra az esetre vonatkozik, amikor a nemzeti versenyhatóság az EUMSZ 101. cikket vagy az EUMSZ 102. cikket alkalmazza. Még inkább alkalmazandó abban az esetben, amikor a nemzeti versenyhatóság által folytatott vizsgálat kizárólag a nemzeti jogon alapul. Márpedig a jelen ügyben éppen ez a helyzet.
- 120 Ugyanígy az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy annak érdekében, hogy a Bizottság el tudja látni a Szerződésben ráruházott feladatokat, nem kötheti öt olyan határozat, amelyet valamely nemzeti bíróság az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 102. cikk alkalmazásával hozott. A Bizottság tehát minden esetben jogosult egyedi határozatokat hozni az EUMSZ 101. cikk és az EUMSZ 102. cikk alkalmazása érdekében, akkor is, ha valamely megállapodás vagy magatartás már egy nemzeti bíróság határozatának tárgyát képezi, és a Bizottság által meghozni kívánt határozat ellentétes a fenti bírósági határozattal (lásd: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 200. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 121 Következésképpen a cseh bíróságok előtt folyamatban lévő eljárások sem akadályozhatják meg a Bizottságot abban, hogy olyan hajnali rajtaütést végezzen, mint amelyet a megtámadott határozat elrendelt.

- 122 Egyébiránt ami a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) a fenti 8. pontban hivatkozott, 2015. december 10-i ítéletét illeti, meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat nem ellentétes e bírósági határozattal. A Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) ugyanis a határozatával elutasította a LEO Express által a felperessel szemben benyújtott kártérítési keresetet, azzal az indokkal, hogy a LEO Express nem bizonyította a bekövetkezett kár és a felperes állítólagosan versenyellenes magatartása közötti okozati összefüggést. Ennek megállapítását követően ugyanakkor nem volt szükség annak elbírálására, hogy a felperes magatartása versenyellenes jellegű volt-e, következésképpen a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) e kérdésben nem határozott.
- 123 Ami a felperesnek a 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítéletre (T-402/13, EU:T:2014:991) alapított érvét illeti, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy a nemzeti hatóság rendelkezésre álló akta vizsgálata nem minősült másik lehetőségnek egy vizsgálati intézkedés alkalmazásához képest, mivel a nemzeti hatóság semmilyen helyszíni vizsgálatot nem folytatott a felperes helyiségeiben, tehát a határozata csak a felperes által önként szolgáltatott információkon alapult, meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék azért jutott erre a megállapításra, hogy orvosolja azt a tényt, hogy ebben az ügyben a Bizottság anélkül döntött egy vizsgálati intézkedés mellett, hogy előzőleg ellenőrizte volna azon információkat, amelyeket a nemzeti versenyhatóság hasonló magatartások tekintetében meg tudott szerezni (lásd ebben az értelemben: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 55. és 56. pont). Márpedig a jelen ügyben a Törvényszék azt állapítja meg, hogy a Bizottság áttekintette a cseh versenyhatóság iratait, és csakis ezt követően fogadta el a megtámadott határozatot.
- 124 Ami végezetül az arra alapított kifogást illeti, hogy a szóban forgó helyszíni vizsgálat tárgyát a megtámadott határozat túl tágan határozta meg, meg kell jegyezni, hogy ennek vizsgálatára már a második és a harmadik jogalap keretében sor került, és hogy e vizsgálat alapján megállapítást nyert, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni azon részében, amely a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más vasútvonalakat illető vagy az állítólagosan felfaló árazás alkalmazásától eltérő más formában megnyilvánuló, állítólagos jogsértésre vonatkozik.
- 125 Ezzel szemben, ami a megtámadott határozat azon részt illeti, amely a jogsértés elkövetésének időszakát állapítja meg, „legalábbis 2011 óta”, a Törvényszék – ugyancsak is a második és a harmadik jogalap keretében – megállapította, hogy a Bizottság nem csupán a 2011 óta tartó időszakkal kapcsolatban, hanem a 2011 előtti időszakra vonatkozóan is rendelkezik valószínűsítő körülményekkel.
- 126 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a Bizottság nem köteles megjelölni azt az időszakot, amelynek során a jogsértéseket elkövették (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 170. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 127 E körülmények között a megtámadott határozat nem tekinthető aránytalannak amiatt, hogy a helyszíni vizsgálat tárgya túl tágan lenne meghatározva.
- 128 Következésképpen az első jogalap második részét, ennél fogva pedig e jogalap egészét el kell utasítani.

A tagállamok közötti kereskedelem érintettségének hiányára és a felperes belső piacon vagy a belső piac jelentős részén fennálló erőfölényének hiányára alapított, negyedik jogalapról

- 129 A felperes szerint a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a megtámadott határozat elfogadására és a helyszíni vizsgálat lefolytatására. Mivel ugyanis a 356 kilométer hosszú Prága–Ostrava vasútvonal az európai vasúthálózat szintjén elhanyagolható, a felperes állítólagosan versenyellenes magatartása nem befolyásolhatta érezhetően a tagállamok közötti kereskedelmet. Ráadásul a felperes nem állt

erőfölényben a belső piacon vagy annak jelentős részén. Az európai szinten betöltött mellékes szerepére tekintettel ugyanis a Prága–Ostrava vasútvonalon biztosított vasúti szállítás nem tekinthető a belső piac jelentős részének.

- 130 A felperes hozzáteszi, hogy ez a jogalap kiegészíti a második jogalapot, ami fordítva is igaz, különösen a szóban forgó helyszíni vizsgálat földrajzi hatálya tekintetében.
- 131 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.
- 132 Az EUMSZ 102. cikk szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
- 133 E tekintetben előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az a feltétel, amely szerint valamely megállapodás vagy versenyellenes magatartás tilos, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, az uniós jogi keretnek a tagállamok jogi keretéhez viszonyított meghatározását szolgálja. A versenynek az adott megállapodásra vagy magatartásra visszavezethető torzulása ugyanis csak akkor tartozik az uniós jogi tilalom hatálya alá, ha a megállapodás hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, ellenkező esetben nem (lásd ebben az értelemben: 1966. július 13-i Consten és Grundig kontra Bizottság ítélet, 56/64 és 58/64, EU:C:1966:41, 495. pont).
- 134 Pontosabban az 1/2003 rendeletnek már a címéből is kitűnik, hogy a rendelet által a Bizottságra ruházott hatáskörök célja az EUMSZ 101. cikkben és az EUMSZ 102. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtása. E két rendelkezés megtilt bizonyos magatartásokat a vállalkozásoknak, amennyiben azok hatással lehetnek a tagállamok közötti kereskedelemre, és céljuk vagy hatásuk a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása. Ennélfogva a Bizottság csak e magatartások feltárása érdekében használhatja fel a vizsgálati hatáskörét (2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 99. pont).
- 135 Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel tehát a Bizottság téved, amikor azt állítja, hogy az a feltétel, amely szerint valamely megállapodás vagy versenyellenes magatartás tilos, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, csakis az ügy érdemére vonatkozik, vagyis a Bizottság esetleges végső határozata jogszerűségének értékelésére, és hogy éppen ezért nem tartozik a megtámadott határozat bírósági felülvizsgálatának hatálya alá.
- 136 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy ez a feltétel (a továbbiakban: első feltétel) teljesül-e a feltételezett jogsértés esetében, figyelembe véve a második és a harmadik jogalap vizsgálatakor tett azon megállapítást, amely szerint a Bizottság nem rendelkezett olyan, kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyek alapján feltételezhető lenne a versenyszabályoknak a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más vasútvonalakat illető megsértése.
- 137 Ezenkívül, tekintettel arra, hogy a jelen ügyben a Bizottság által feltételezett jogsértés az EUMSZ 102. cikk megsértése, azt a feltételt is meg kell vizsgálni, amely szerint tilos a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölénnyel való visszaélés (a továbbiakban: második feltétel).
- 138 Az első feltételt illetően előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy bár igaz, hogy azok a magatartások, amelyek hatása egyetlen tagállam területére korlátozódik, a nemzeti jogrend, nem pedig az uniós jogrend hatálya alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: 1979. május 31-i Hugin Kassaregister és Hugin Cash Registers kontra Bizottság ítélet, 22/78, EU:C:1979:138, 17. pont), mindazonáltal, amikor az erőfölényben lévő vállalkozás megakadályozza a versenytársak piacra jutását, irreleváns, hogy e magatartást egyetlen tagállam területén tanúsítják-e, mivel ez befolyásolhatja a kereskedelmi forgalmat és a belső piaci versenyt (1983. november 9-i Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin kontra Bizottság ítélet, 322/81, EU:C:1983:313, 103. pont).

- 139 Egyébiránt az EUMSZ 102. cikk nem követeli meg annak bizonyítását, hogy a visszaélészerű magatartás érezhetően hatással volt a tagállamok közötti kereskedelemre, hanem annak bizonyítását követeli meg, hogy ez a magatartás ilyen hatást fejthet ki (1983. november 9-i *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin kontra Bizottság* ítélet, 322/81, EU:C:1983:313, 104. pont).
- 140 Ahhoz ugyanis, hogy valamely döntés, megállapodás vagy magatartás alkalmas legyen a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására, annak objektív jogi vagy ténybeli tényezők összessége alapján kellő valószínűséggel lehetővé kell tennie, hogy közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy lehetségesen olyan irányú hatást gyakoroljon a tagállamok közötti kereskedelmi szerkezetre, amely akadályozhatja a tagállamok között az egységes piac célkitűzéseinek megvalósítását (lásd: 2015. április 16-i *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej és Teleponia Dialog* ítélet, C-3/14, EU:C:2015:232, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 141 Márpedig a jelen ügyben a felek között nem vitatott egyrészt az, hogy Prága–Ostrava vasútvonal az egyik fő vasútvonalnak tekinthető a Cseh Köztársaságban, különösen azért, mert Prága és a lengyel határtól, illetve a szlovák határtól néhány kilométerre fekvő Ostrava között nincs közvetlen autópálya, másrészt, hogy a Prága–Ostrava vasútvonalon tevékeny versenytárs fuvarozók más tagállamokban, különösen a Szlovák Köztársaságban is működnek, harmadrészt pedig, hogy a Prága–Ostrava vasútvonal a versenytárs fuvarozók többek között a Szlovák Köztársaságba tartó útvonalainak részét képezi.
- 142 Meg kell állapítani, hogy ebben az összefüggésben egy olyan versenyellenes magatartás, mint amelyet a jelen ügyben a Bizottság feltételez, minden bizonnyal befolyással lehet a kereskedelmi forgalomra és a belső piaci versenyre. Egy ilyen visszaélészerű magatartás ugyanis hatással lehet a több tagállamban is tevékeny versenytárs fuvarozók gazdasági helyzetére, éppen ezért befolyásolhatja a versenyt nem csupán a Prága–Ostrava vasútvonalon és a Cseh Köztársaságban, hanem – legalábbis közvetve – tágabb értelemben Közép-Európa szintjén, különösen pedig Szlovákiában.
- 143 Igaz ugyan, hogy amennyiben a feltételezett jogsértés – amint azt a felperes állítja – a Choceň (Cseh Köztársaság) és Brandýs nad Orlicí (Cseh Köztársaság) összekötő, 5 kilométer hosszú, a Prága–Ostrava vasútvonalon elhelyezkedő szakaszra korlátozódik, a tagállamok közötti kereskedelemre kifejtett hatása valószínűleg elhanyagolható. Márpedig a feltételezett jogsértés nem az említett szakaszra korlátozódik. A 356 kilométer hosszú Prága–Ostrava vasútvonal egészére kiterjed.
- 144 Ennélfogva az első feltétel teljesül.
- 145 Ami a második feltételt illeti, elegendő azt megjegyezni, hogy a felek között nem vitatott, hogy a felperes az EUMSZ 102. cikk értelmében véve erőfölényben áll, különösen a Cseh Köztársaságban a vasúti személyszállítási szolgáltatások nyújtásának és a vasúti infrastruktúra üzemeltetésének piacán (a megtámadott határozat (2) preambulumbekzdése).
- 146 Márpedig az ítélkezési gyakorlat a második feltételt teljesültnek tekinti abban az esetben is, ha az érintett vállalkozás erőfölényes helyzete valamely tagállam egyetlen területére korlátozódik (lásd ebben az értelemben: 2001. október 25-i *Ambulanz Glöckner* ítélet, C-475/99, EU:C:2001:577, 38. pont), vagy akár egyetlen kikötőre (lásd ebben az értelemben: 1991. december 10-i *Merci convenzionali porto di Genova* ítélet, C-179/90, EU:C:1991:464, 15. pont).
- 147 Ezt a feltételt még inkább teljesültnek kell tekinteni abban az esetben, ha az érintett vállalkozás erőfölényes helyzete valamely tagállam – mint a Cseh Köztársaság – egész területére kiterjed.
- 148 Egyébiránt a felperes téved, amikor abból indul ki, hogy a Prága–Ostrava vasútvonalon végzett vasúti szállításnak kell a belső piac jelentős részének minősülnie. Ahhoz ugyanis, hogy az EUMSZ 102. cikk alkalmazandó legyen, két feltételnek kell együttesen teljesülnie. Egyfelől a visszaélészerű magatartásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy hatással legyen a tagállamok közötti kereskedelemre.

Másfelől a visszaélészerű magatartást tanúsító vállalkozásnak erőfölényes helyzetben kell állnia a belső piacon vagy a belső piac jelentős részén. Ebből az következik, hogy az EUMSZ 102. cikk abban az esetben is alkalmazandó, ha a belső piacon vagy a belső piac jelentős részén erőfölényben lévő vállalkozás az erőfölényével a piacnak csak egy olyan szegmensén él vissza, amely maga nem minősül a belső piac jelentős részének, feltéve azonban, hogy ez a visszaélés hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre. Márpedig a fentiekből az következik, hogy ez utóbbi feltétel a jelen ügyben teljesül.

149 Tehát a második feltétel is teljesül.

150 Ennélfogva a negyedik jogalapot el kell utasítani.

A jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított, ötödik jogalapról

151 A fellebbező azt állítja, hogy az, hogy a cseh versenyhatóság ugyanazzal a magatartással kapcsolatban vizsgálatot folytat 2011 óta, benne azt a jogos bizalmat ébresztette, hogy a vizsgálatot csak az említett hatóság fogja lefolytatni.

152 Ezt a jogos bizalmat megerősítette a versenyhatóságok hálózatán belüli együttműködésről szóló bizottsági közlemény (HL 2004. C 101., 43. o.) szövege, és az, hogy a Bizottság teljes mértékben tétlen maradt 2013, a megtámadott határozat elfogadásának alapjául szolgáló panasz benyújtásának időpontja, és 2016, a szóban forgó helyszíni vizsgálat lefolytatásának időpontja között.

153 A Bizottság ezeket az érveket vitatja.

154 E tekintetben az 1/2003 rendelet rendelkezéseiből nem lehet arra következtetni, hogy amennyiben valamely nemzeti versenyhatóság bizonyos tények tekintetében vizsgálódni kezdett, az rögtön meggátolja a Bizottságot az ügyben való eljárásban vagy az előzetes formában való információszerzésben. Éppen ellenkezőleg, e két hatóság párhuzamosan tevékenykedhet, legalábbis az olyan előzetes szakaszban, mint a vizsgálat, és a Bizottság megtartja a határozat elfogadására irányuló eljárás kezdeményezésére irányuló lehetőséget akkor is, ha valamely nemzeti hatóság már eljár az ügyben. Sőt, a Bizottság is jogosult helyszíni vizsgálat folytatására, mivel a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat az ügy érdemi elbírálásának csak előkészítő aktusát képezi, amely nem jelenti az eljárásnak az 1/2003 rendelet 11. cikke (6) bekezdése szerinti hivatalos megindítását (lásd ebben az értelemben: 2007. március 8-i France Télécom kontra Bizottság ítélet, T-340/04, EU:T:2007:81, 129. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

155 Ezenkívül az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottságot főszabály szerint nem köti valamely nemzeti bíróság vagy nemzeti hatóság által az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének és az EUMSZ 102. cikknek az alkalmazása során hozott határozat. A Bizottság tehát minden esetben jogosult egyedi határozatokat hozni az EUMSZ 101. cikk és az EUMSZ 102. cikk alkalmazása érdekében, akkor is, ha valamely megállapodás vagy magatartás már egy nemzeti bíróság határozatának tárgyát képezi, és a Bizottság által meghozni kívánt határozat ellentétes a fenti bírósági határozattal (lásd: 2014. november 25-i Orange kontra Bizottság ítélet, T-402/13, EU:T:2014:991, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

156 Következésképpen a cseh versenyhatóság által folytatott vizsgálat a felperesben egyáltalán nem kelthetett jogos bizalmat a tekintetben, hogy a Bizottság nem fog beavatkozni.

157 Ezt meghaladóan meg kell jegyezni, hogy a cseh versenyhatóság a vizsgálatát nem az uniós jog alapján, hanem a nemzeti jog alapján folytatja.

- 158 Ami azt illeti, hogy a Bizottság a megtámadott határozatot csak 2016-ban fogadta el, holott a cseh versenyhatóság 2011 óta folytatja a vizsgálatát, a Bizottsághoz pedig a felperes ugyanazon magatartása miatt panasz érkezett 2013-ban, ez nem teszi azt a megállapítást érvénytelenné, amely szerint a felperes nem hivatkozhat a jogos bizalomra a jelen ügyben.
- 159 E tekintetben elegendő megjegyezni azt, hogy a Bizottság megállapíthatja az eléje terjesztett panaszok fontossági sorrendjét, és e tekintetben diszkrecionális jogkörrel rendelkezik (lásd: 2016. szeptember 14-i Trajektna luka Split kontra Bizottság ítélet, T-57/15, nem tették közzé, EU:T:2016:470, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 160 Ami a versenyhatóságok hálózatán belüli együttműködésről szóló bizottsági közleményt illeti, meg kell jegyezni, amint azt a Bizottság is tette, hogy ez csak abban az esetben alkalmazandó, ha a nemzeti versenyhatóság az EUMSZ 101. cikket vagy az EUMSZ 102. cikket alkalmazza. Márpedig a jelen ügyben nem erről van szó. Ennélfogva az említett közlemény sem kelthetett jogos bizalmat a felperesben.
- 161 Következésképpen az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A magánélet tiszteletben tartásához való jog és a védelemhez való jog megsértésére alapított, hatodik jogalapról

- 162 A felperes szerint a Charta 7. cikke és az EJEE 8. cikke által biztosított jogba való, a megtámadott határozat által történő beavatkozás a három közül egyik feltételt sem teljesíti ahhoz, hogy azt indokoltnak lehessen tekinteni. Azt tehát nem törvény írja elő, nem követ jogszerű célt, különösen, mivel nem állnak rendelkezésre olyan, kellően komoly valószínűsítő körülmények, amelyek alapján feltételezhető lenne, hogy a felperes megsértette a versenyszabályokat, és nem szükségesek egy demokratikus társadalomban, figyelembe véve különösen a cseh versenyhatóság által folytatott vizsgálatot és a folyamatban lévő két bírósági eljárást.
- 163 Ezt meghaladóan a megtámadott határozat sérti a Charta 48. cikkében és az EJEE 6. cikkben biztosított jogot, különösen a felperes ahhoz való jogát, hogy részletes módon tájékoztassák az ellene felhozott vád természetéről és indokairól. Ami ugyanis a vád természetét illeti, a megtámadott határozat túl tágan fogalmaz, ami pedig a vád indokait illeti, a megtámadott határozat nem tartalmaz konkrét tényeket.
- 164 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A hatodik jogalapról a Charta 7. cikke és az EJEE 8. cikke megsértésére alapított, első részéről

- 165 A Charta 7. cikke értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák.
- 166 E tekintetben a Charta 52. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Ezenkívül az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.
- 167 Az EJEE 8. cikkét illetően a Charta 52. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy „amennyiben e Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az [EJEE-ben] biztosított jogoknak, akkor a Chartában elismert jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek”.

168 Ugyanígy a Chartához fűzött magyarázatok (HL 2007. C 303., 17. o.) a Charta 7. cikkével kapcsolatban az alábbiakat pontosítják:

„A [Charta] 52. cikkének (3) bekezdésével összhangban e jog tartalma és terjedelme azonos az EJEE megfelelő cikkével. Ebből következőleg az e jogra jogszerűen alkalmazható korlátozás mértéke azonos az EJEE 8. cikkében megengedettel: »[...] 2. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.«”

169 Ennélfogva, mivel az ítélezési gyakorlatból az következik, hogy az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottságot megillető helyszíni vizsgálati jogköröknek valamely vállalkozásnál történő gyakorlása a vállalkozás magánélethez, magánlakáshoz és magánlevelezéshez való jogába történő nyilvánvaló beavatkozásnak minősül (2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 65. pont), meg kell vizsgálni, hogy a megtámadott határozat megfelel-e a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében és az EJEE 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

170 E feltételek szerint a jogok mindenekelőtt csak törvény által korlátozhatók. A szóban forgó intézkedésnek tehát jogalappal kell rendelkeznie (lásd analógia útján: 2013. május 28-i Trabelsi és társai kontra Tanács ítélet, T-187/11, EU:T:2013:273, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

171 A jelen ügyben a megtámadott határozat preambulumból kitűnik, hogy az 1/2003 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése alapján fogadták el, amely rendelkezés pedig meghatározza a Bizottság hatáskörét arra, hogy határozati úton helyszíni vizsgálatokat rendeljen el, amelyeknek a vállalkozások és vállalkozások társulásai kötelesek magukat alávetni.

172 Teljesül tehát az a feltétel, amely szerint a magánélet tiszteletben tartásához való jogba történő bármiféle beavatkozás „törvény által” meghatározott kell, hogy legyen.

173 Ezt követően, ami azt a feltételt illeti, amely szerint az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja, az ítélezési gyakorlatból az következik, hogy az 1/2003 rendelet 20. cikke által a Bizottságra ruházott jogkörök célja, hogy lehetővé tegyék a Szerződésben rá bízott azon feladatának teljesítését, hogy biztosítsa a belső piacon a versenyszabályok tiszteletben tartását. E szabályok szerepe az, hogy megakadályozzák a versenynek a közérdek, az egyéni vállalkozások és a fogyasztók kárára történő torzulását. A Bizottságra az 1/2003 rendelet értelmében ruházott hatáskörök gyakorlása hozzájárul a Szerződések által előírt versenyképes rendszer fenntartásához, amelynek tiszteletben tartása a vállalkozásokra nézve kötelező. E körülményekre tekintettel nem tűnik úgy, hogy a 1/2003 rendelet, azáltal hogy a Bizottságra ruházza az előzetes tájékoztatás nélkül történő vizsgálatok elvégzésére vonatkozó hatáskört, a Charta 7. cikkében és az EJEE 8. cikkében előírt jogot sértené (lásd ebben az értelemben: 1980. június 26-i National Panasonic kontra Bizottság ítélet, 136/79, EU:C:1980:169, 20. pont).

174 Ennélfogva, a jelen keresetnek a felperes által ezzel összefüggésben hivatkozott többi jogalapjára vonatkozó elemzést figyelembe véve, az 1/2003 rendelet alapján elfogadott megtámadott határozat maga is megfelel az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseknek.

- 175 Végezetül, ami azt a kérdést illeti, hogy a megtámadott határozat meghaladja-e a fenti 173. pontban említett célok eléréséhez szükséges mértéket, elegendő emlékeztetni arra, hogy ugyanez a kérdés már az első jogalap keretében elemzésre került. Márpedig ezen értékelés alapján megállapítást nyert, hogy a második és a harmadik jogalap vizsgálatának eredményét figyelembe véve, a megtámadott határozatot valóban az arányosság elvét tiszteletben tartva fogadták el.
- 176 E körülményekre tekintettel a hatodik jogalpnak a Charta 7. cikke és az EJEE 8. cikke megsértésére alapított, első részét el kell utasítani.

A hatodik jogalpnak a Charta 48. cikke és az EJEE 6. cikke megsértésére alapított, második részéről

- 177 A Charta 48. cikkének (2) bekezdése szerint „[m]inden gyanúsított személy számára biztosítani kell a védelemhez való jogának tiszteletben tartását”.
- 178 Ami az EJEE 6. cikkét illeti, a Chartához fűzött magyarázatok az alábbi pontosításokat adják:
- „A 48. cikk azonos az EJEE 6. cikk (2) és (3) bekezdésével. [...] Az 52. cikk (3) bekezdésével összhangban e jog tartalma és terjedelme azonos az EJEE által biztosított joggal.”

- 179 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1/2003 rendelet szerinti, a Bizottság előtt zajló közigazgatási eljárás két külön, egymást követő szakaszra oszlik, amelyek mindegyike saját belső logikának felel meg: vagyis egyrészt egy előzetes vizsgálati szakaszra, másrészt pedig egy kontradiktórium szakaszra. Az előzetes vizsgálati szakasznak, amely során a Bizottság az 1/2003 rendelet által előírt vizsgálati jogköreit alkalmazza, és amely a kifogásközlésig terjed, a célja annak lehetővé tétele, hogy a Bizottság összegyűjthesse a versenyszabályok megsértésének fennállását bizonyító vagy azt cáfoló valamennyi releváns elemet, és előzetesen állást foglalhasson az eljárás irányultságát és alakulását illetően. A kontradiktórium szakasznak viszont, amely a kifogásközléstől a végleges határozat elfogadásáig tart, lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy a felrótt jogsértés tekintetében végleges határozatot hozzon (lásd: 2008. július 8-i AC-Treuhand kontra Bizottság ítélet, T-99/04, EU:T:2008:256, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 180 Egyrészt ami az előzetes vizsgálati szakaszt illeti, a Bíróság pontosította, hogy e szakasznak a kezdete az az időpont, amikor a Bizottság különösen az 1/2003 rendelet 18. és 20. cikke által ráruházott hatáskörében eljárva olyan intézkedéseket tesz, amelyekkel kifogásolja jogsértés elkövetését, és amelyek jelentős következményekkel járnak a gyanúsított vállalkozások helyzetére. Másrészt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az érintett vállalkozás csak a közigazgatási kontradiktórium szakasz kezdetén, a kifogásközlés révén szerezhet tudomást mindazokról a lényeges bizonyítékokról, amelyekre a Bizottság az eljárás e szakaszában támaszkodik, és hogy e vállalkozásnak jogában áll az aktába is betekinteni a védelemhez való jog hatékony gyakorlásának biztosítása érdekében. Következésképpen a fél csupán a kifogásközlés megküldését követően tud teljes mértékben élni védelemhez való jogával. Az ugyanis, ha e jogokat a kifogásközlés megküldését megelőző szakaszra is kiterjesztenék, veszélyeztetné a Bizottság vizsgálatának hatékonyságát, mivel az érintett vállalkozás már az előzetes vizsgálati szakaszban azonosíthatná, mely információk vannak a Bizottság birtokában, és ennél fogva mely információk tarthatók még előtte titokban (lásd: 2008. július 8-i AC-Treuhand kontra Bizottság ítélet, T-99/04, EU:T:2008:256, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 181 Kétségtől, a Bizottság által az előzetes vizsgálati szakaszban hozott vizsgálati intézkedések, különösen az 1/2003 rendelet 18. és 20. cikke szerinti vizsgálati intézkedések és az információkérés, természetüknél fogva jogsértést kifogásolnak, és jelentős következményekkel járhatnak a gyanúsított vállalkozások helyzetére (2008. július 8-i AC-Treuhand kontra Bizottság ítélet, T-99/04, EU:T:2008:256, 50. pont). Ugyanis még akkor is, ha formális szempontból az érintett vállalkozásnak nincs „gyanúsított” jogállása az előzetes vizsgálati szakaszban, a vizsgálat ellene történő megindítása, többek között az őt érintő vizsgálati intézkedés meghozatalával, főszabály szerint materiális

szempontból nem választható el a gyanú fennállásától, és következésképpen a közvetett gyanúsítástól, amely igazolja ezen intézkedés meghozatalát (2008. július 8-i AC-Treuhand kontra Bizottság ítélet, T-99/04, EU:T:2008:256, 52. pont). Következésképpen el kell kerülni azt, hogy a védelemhez való jog orvosolhatatlanul sérülhessen a közigazgatási eljárás ezen szakaszában, mivel a meghozott vizsgálati intézkedéseknek meghatározó jellege lehet a vállalkozások magatartásának a felelősségük megállapítására alkalmas jogellenes jellege bizonyítékainak megállapítása tekintetében (2008. július 8-i AC-Treuhand kontra Bizottság ítélet, T-99/04, EU:T:2008:256, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy a Bizottság köteles az érintett vállalkozást a vele szemben hozott első intézkedés szakaszában tájékoztatni a folyamatban lévő vizsgálat tárgyáról és céljáról. E tekintetben az indokolásnak lehetővé kell tennie e vállalkozás számára különösen e vizsgálat céljának, valamint tárgyának megértését, ami feltételezi, hogy megnevezik a feltételezett jogsértést, és ezzel összefüggésben utalnak arra, hogy a vállalkozás ezen esetleges jogsértéssel kapcsolatos kifogásoknak teheti ki magát, azért, hogy a vállalkozás a felmentéséhez általa hasznosnak vélt intézkedéseket meghozhassa, és így előkészíthesse a közigazgatási eljárás kontradiktórius szakaszában előadandó védekezését (2008. július 8-i AC-Treuhand kontra Bizottság ítélet, T-99/04, EU:T:2008:256, 56. pont).

- 182 Márpedig, a második és a harmadik jogalap vizsgálatát figyelembe véve, amely alapján megállapítást nyert, hogy a megtámadott határozat azon részét meg kell semmisíteni, amely a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más vasútvonalakat illető vagy az önköltségi árnál alacsonyabb árak állítólagos alkalmazásától eltérő más formában megnyilvánuló jogsértésre vonatkozik, ezt meghaladóan meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat indokolása eleget tesz az 1/2003 rendeletből és az ítélkezési gyakorlatból eredő követelményeknek.
- 183 E körülmények között az 1/2003 rendelet által meghatározott közigazgatási eljárás előzetes vizsgálati szakaszába illeszkedő megtámadott határozat a felperes védelemhez való jogának tiszteletben tartásával elfogadott határozatnak tekintendő.
- 184 A hatodik jogalapnak a Charta 48. cikke és az EJEE 6. cikke megsértésére alapított, második részét is el kell tehát utasítani.
- 185 Ezért a hatodik jogalapot el kell utasítani.
- 186 A fentiek összességéből az következik, hogy egyrészt a megtámadott határozat azon részét meg kell semmisíteni, amely a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más vasútvonalakat illet, vagy az önköltségi árnál alacsonyabb árak állítólagos alkalmazásától eltérő más formában megnyilvánuló jogsértésre vonatkozik, másrészt pedig a keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

A költségekről

- 187 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (3) bekezdése értelmében részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.
- 188 A jelen ügyben, mivel a megtámadott határozatot részben meg kell semmisíteni, a Törvényszék megítélése szerint úgy kell határozni, hogy mindkét fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a České dráhy a.s.-nek, valamint a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságnak címzett, az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40156 – Falcon ügy) 2016. április 18-án hozott C(2016) 2417 final bizottsági határozat azon részét megsemmisíti, amely a Prága–Ostrava vasútvonaltól eltérő más vasútvonalakat illet, vagy az önköltségi árnál alacsonyabb árak állítólagos alkalmazásától eltérő más formában megnyilvánuló jogsértésre vonatkozik.
- 2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A felek maguk viselik saját költségeiket.

Collins

Barents

Passer

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. június 20-i nyilvános ülésen.

Aláírások